
„Овако је то било“, Бранко Стевановић

Приче из моје главе

Прочитала сам књигу која је оставила снажан утисак на мене. Ова књига се састоји из више прича. Оне су веома лепе, кратке и необичне. Свака прича носи неку поруку.

Теме о којима говори ова књига су веома занимљиве. То је све оно што заокупља пажњу једног дечака који размишља како и коме да каже своје мисли. Понекад су оне чудесне и бајковите, као када размишља о патуљцима који у пролеће расту на једном дрвету. Или су веома духовите као у причи „Бекство“. Посебно је занимљиво како писац долази у сукоб са својом причом. Као да гледам себе док размишљам како да напишем састав. Мисли ми неукротиво лутају, а празан папир и даље стоји испред мене. Само што је писац духовитији. Његова прича се попела на дрво, као мачка.

„Случај теткице Софије“ говори да свака особа може бити занимљива. Ако пажљиво посматрамо људе око себе боље ћемо их разумети и нешто ново научити. Слатко сам се насмејала док сам читала поруку у причи „Рачунарска посла“. Писац се нашао на рачун свих нас који не поштујемо правописна правила када пишемо поруке.

„Подводна прича“ говори о једном необичном раку који хода унапред. Осим тога он има необично дугачко презиме. Наравно, није лако бити другачији од других, али у томе треба истрајати. Посебно је важно бити вредан и упоран, читати књиге. Књиге су за дечаке и за девојчице. У њима се кружу чудни светови и многобројна знања.

Порука која мени посебно много значи је из приче „Бубалица“. Схватила сам да учење напамет није баш пожељно. Зато ћу од сада све да учим са разумевањем.

Све ове приче говоре о пишевом детињству, а мени се чини као да је писац неке приче преписао из моје главе. Као да се моје детињство пресликало у ову књигу.